

Baađh Kā Azaab

Taurait : Khilqat 7:1-24

Allaah taa'alā ne Nuh^(a.s) se kahā, "Maine dekhā ki tum acche ādmī ho aur tumne in bure logoṇ ke beech rah kar bhī acchaai kā saath naheeṇ chodā. Islie tum apne ghar waaloṇ ko jamā karo aur kashtī par le kar jaoa,⁽¹⁾ 'Tum apne saath zameen par rahne waale har tarah ke paak jaanwaroṇ ke saat nar aur saat maadā bhī sawaar karo aur ek joḍā najis jaanwaroṇ ko bhī le jaoa.⁽²⁾ Saat tarah kī chiḍiyon ke jođe bhī jahaaz par sawaar karo taaki is tarah ke jaanwaroṇ ko zameen par ziñdā rakhā jā sake.⁽³⁾ Saat dinoṇ ke baad maiñbaarish bhejuñgā jo chaalees din aur chaalees raat tak barastī rahegī. Maiñzameen se har jaandaar cheez ko mitā dungā jo maine usī kī mitī se banaaī hai."⁽⁴⁾

Nuh^(a.s) ne waisā hī kiyā jaisā Allaah taa'alā unse chaahatā thā.⁽⁵⁾ Jab baađh kā paanī āyā to Nuh^(a.s) kī umr chah sau saal thī.⁽⁶⁾ Nuh^(a.s), unkī beewī, unke ladke, aur unkī beewiyaan baădh se bachne ke liye kashtī par sawaar ho gae. Zameen ke saare paak jaanwar, saarī chiḍiyaañ, aur zameen par reñgne waale saare jaanwar⁽⁸⁾ Nuh^(a.s) ke saath kashtī ke añdar chale gae. Allaah taa'alā ke hukm ke mutaabiq ye saare jaanwar kashtī me nar aur maadā kā jođā banā kar gae.⁽⁹⁾

Saat dinoṇ ke baad baađh ānā shuru huī.⁽¹⁰⁾ Dusre maheene kā satrahawaañ din thā, jab Nuh^(a.s) chah sau saal ke the. Us din, zameen kī gaharaeeeyoṇ se paanī ke fawwaare ubal pađe, aur zameen par har taraf paanī phailne lagā. Baadloṇ kī khiđkiyaan khul gaeēn aur baarish hone lagī.^{[a](11)} Baarish bināruke chaalees din aur chaalees raat hotī rahī.⁽¹²⁾ Usī din Nuh^(a.s) apnī beewī, apne betoṇ, Saam, Haam, aur Yaafat, aur unkī beewiyon ke saath kashtī me sawaar hue the.⁽¹³⁾ Har tarah ke jaanwar bhī kashtī par sawaar ho gae. Har tarah ke paaltu jaanwar, har tarah ke zameen par reñgne waale jaanwar, aur har tarah kī chiḍiyaañ bhī kashtī par sawaar theen.⁽¹⁴⁾ Ye saare jaanwar Nuh^(a.s) ke saath kashtī par sawaar hue the. Saare zameen ke jaanwar, jo hawā me saañs le sakte the, do-do kā jođā banā kar kashtī par āe the.⁽¹⁵⁾ Ye saare jaanwar kashtī me nar aur maadā kā jođā banā kar gae jaisā ki Allaah taa'alā ne Nuh^(a.s) se kahā thā. Aur phir Allaah taa'alā ne kashtī kā darwaazā bañd kar diyā.⁽¹⁶⁾

Zameen par baađh chaalees dinoṇ tak ātī rahī jiskī wajah se kashtī paanī ke upar tairne lagī.⁽¹⁷⁾ Paanī bađhtā hī rahā aur kashtī zameen se bahut upar paanī par tairtī rahī.⁽¹⁸⁾ Zameen ke upar itnā paanī thā ki sabse uñchā pahaad bhī paanī me dub gayā thā aur paanī⁽¹⁹⁾ usse āth meetar upar thā.⁽²⁰⁾ Zameen par chalne-phirne waalī har jaandaar cheez mar gaī; har tarah kī chiḍiyaañ, paaltu jaanwar, jañglī jaanwar, har tarah ke keede, reñgne waale jaanwar, aur sab iñsaan mar gae.⁽²¹⁾ Sukhī zameen par har saañs lene waalī jaandaar cheez mar gaī.⁽²²⁾ Allaah taa'alā ne is tarah se zameen ko buraaī se saaf kar diyā. Har jaandaar cheez, uđne waalī, reñgne waalī, har jaanwar, har chiḍiyā, aur iñsaan khatm ho gae. Nuh^(a.s), unke ghar waale, aur wo saare jaanwar jo unke saath kashtī par sawaar the, bach gae.⁽²³⁾ Paanī ne zameen ko ek sau chaalees din tak dhake rakhā.⁽²⁴⁾

[a] Quraan Majeed : Al-qamar 54:11